

Kl. 13.55

Må jeg erindre om, at netop Aslan Maskhadov, som vi i dag åbenbart skal hylde som kompromisets mand, den, der måske kunne have skabt orden i eget hus, faktisk var enerådende præsident i Tjetjenien fra 1996 og en del år frem? Må jeg erindre om, at han i den periode ved sin eftergivende embedsførelse skabte kaos i landet? Under Maskhadovs lederskab blev Tjetjenien præget af kidnapninger, slavehandel, afpresning og etablering af shariadomstole. Må jeg yderligere erindre om, at det var under Maskhadovs lederskab, assisteret af hans forsvarsminister Basejev, at terrorbomberne begyndte at springe i Moskva? Man skal tale ordentligt om de døde, og også om Maskhadov, men jeg vil slå fast, at det ikke var nogen stor statsmand, Tjetjenien mistede, da han så tragisk afgik ved døden den 8. marts. Hvordan han kom af dage, hersker der vist i øvrigt nogen usikkerhed om.

I Dansk Folkeparti håber vi som alle andre, at denne gamle konflikt mellem russerne og tjetjenerne vil nå en afslutning, der kan blive til gavn og glæde for begge parter. Vi ser meget gerne, at Danmark, hvis det ønskes af de to parter, spiller en aktiv rolle som mægler. De har brug for hinanden, tjetjenerne og russere, og det må være i begge folks interesse, at forholdene bliver tålelige.

Jeg mener altså, at der er tale om en meget følsom og meget kompleks sag, som fortjener mere værdighed end det, hr. Holger K. Nielsen i sit omtalte ugebrev i al sin fortvivlende enkelhed smelter ned til en sætning: Putin havde brug for konflikten for at kunne udvikle sig til en stærk mand i Rusland.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Søren Espersen udmærket er klar over, at det, da den anden tjetjenske krig startede, i høj grad efterlod nogle bombesprængninger i Moskva. Det er almindeligt anerkendt, bl.a. af menneskerettighedsforkæmpere, at det var helt bevidste provokationer for at få en anledning til at starte den anden tjetjenske krig. Det er set før i historien. Jeg skal ikke nævne paralleller, men det er set før, at man har brugt den form for provokationer for at kunne få en undskyldning for at starte en krig. Derfor er Putin involveret i hele den tjetjenske udvikling gennem sin position som russisk præsident.

Der er ikke tale om nogen dansende mand, eller hvad det var, hr. Søren Espersen sagde. Jeg

vil slet ikke gå 300 år tilbage. Jeg vil tale konkret. Der er dræbt og fordrevet flere hundredtusinde mennesker i de her to tjetjenske krige. Der er tale om konkrete mennesker – børn, kvinder og mænd – der bliver dræbt, der bliver ydmyget, der bliver tortureret af russiske soldater. Skulle vi ikke være lidt mere konkrete og se på, hvad der faktisk foregår, og på, hvordan vi lukker øjnene, fordi vi ikke tør stoppe ...

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Selvfølgelig skal vi være konkrete og også forholde os til den konflikt, der er nu, men det er, som om den lige er opstået ud af den blå luft, af ingenting, når man læser hr. Holger K. Niensens ugebrev af 9. marts, nu og her. Vel er den ej, det er en oldgammel konflikt.

Jeg synes, at det er beskæmmende, at hr. Holger K. Nielsen ligefrem antyder, at Putin skaber en blodig konflikt og en blodig krig for at blive valgt. Han var spilleme blevet valgt alligevel. Hvad var alternativet til Putin? Lad være med at skildre det, som om det her var Putins letteste vej til magten. Det er en svær vej til magten at tage det opgør med tjetjenerne. Prøv at spørge i Moskva, hvad folk mener om den sag. Det er ikke nogen folkelig, populær sag i Rusland, som man bliver præsident på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Putin var fuldstændig ukendt som statsminister på det tidspunkt. Han var fuldstændig ukendt. Han stod ikke særlig stærkt i optakten til det russiske præsidentvalg. Men netop på grund af det her fik han en rolle at spille som stærk mand. Det er jeg ikke ene om at hævde. Det er faktisk en ganske almindelig opfattelse af hele optakten til den anden tjetjenske krig. Jeg synes, at vi skal lade være med at sige, at der er tale om en ældgammel konflikt. Vel er der da så tale om en speciel holdning fra russisk side, lige fra almindelige russere til folk i Kaukasus, som ikke altid er særlig behagelig. Der er også tale om, at der i Kaukasusbefolkningen er en vis animositet mod Rusland.

Lad os dog tale om de her konkrete krige, hvor russisk militær, russiske soldater går ind og skyder, dræber, voldtager og ydmyger almindelige civile tjetjenerne. Det er det, der er problem-